

ALAPTANÍTÁSOK

Út a győzelemhez 3. (Jelenések könyve, avagy az utolsó idők) Jézus kijelentése Jánosnak

A Jelenések könyvéről tanítunk tovább.

Nagyon fontos megértenünk a Jelenések könyvéről, hogy a könyv 90%-a prófécia! Alapvetően két dolgot kell tudnunk. Az első, hogy kinek címezte Isten ezeket a próféciaikat? A gyülekezetnek, a pogányoknak, a zsidóknak, vagy pedig a világnak? A második, hogy ki kell alakulni az időbeli megértésünknek. És ezeket a próféciaikat - a Biblia többi részével összefüggésben - a megfelelő időzítésben az időskálában be kell tudni helyezni. És itt ez nagyon fontos, és mondhatnánk, hogy ez a kulcs: az időzítés. És a kulcsige, amelyre időről időre vissza fogunk térni:

Jelenések 1:19

„Írd meg, amiket láttál és amik vannak és amik ezek után lesznek:”

János szigorú utasításokat kapott az Úrtól, hogy milyen módon írja meg ezt a könyvet. János nem írhatta le ezt a jelenés sorozatot, ahogy ő akarta.

Amikor az embereket figyelem a TV-ben, mondjuk a prófécia területén az Egyesült Államokban, nagyon furcsa, ahogy csinálják. Igéket vesznek ki a Biblia különböző területeiről, és ezek nincsenek azonos időzítésben, egyáltalán nincsenek összefüggésben egymással. Azt mondja az Úr Jánosnak, hogy: *írd meg azokat a dolgokat amelyeket láttál, azokat, amelyek vannak* - és utána utasítást kap, hogy írja meg azokat a dolgokat, amelyek lesznek ezek után. És ha ilyen alapon közelítjük meg a Jelenések könyvet, akkor ki fogjuk tudni alakítani azt a kronológiai, vagyis időrendi sorrendet. És ha ezt betartjuk, akkor fogjuk megérteni, hogy János miért ilyen rendben írta le a Jelenések könyvét.

Azok a dolgok, amelyeket ő látott, az első fejezetben vannak, és azok a dolgok is, amelyeket a gyülekezetek felé küldött üzenetként.

Melyik korszakban írta János a levelét? A gyülekezeti korszakban. A Jelenések könyvét a gyülekezeti korban nyilatkoztatta ki az Úr, és a gyülekezeti kor számára, amelyben ma is élünk. De a Jelenések könyvében olyan Igék is vannak, a jövőről is szól az Úr, amelyek már nem a gyülekezeti korra vonatkoznak, mert a gyülekezeti kornak egy bizonyos pontban vége lesz. És azokat az Igéket, amelyek a gyülekezeti korra vonatkoznak, ne próbáljuk áthelyezni a következő korra, és fordítva se próbálkozzunk ezzel!

A legtöbb problémát ott látom azoknál a tanítóknál, akik a Jelenések könyvéről tanítanak, hogy a Jelenések könyve 6. fejezete még nem történt meg a számunkra – és ezt nem látják. Televíziós tanításokat lehet hallani ezekről a téves elképzelésekről, pedig még nem vagyunk a megpróbáltatások idején!

Ezt az Igét fogjuk a tanításunk vezérvonalaként használni, és vissza és vissza fogunk rá térni, mert ha erre figyelünk, akkor nem fogunk eltévedni!

Jelenések 1:1

„Jézus Krisztus kijelentése, amelyet adott néki az Isten, hogy megmutassa az Ő szolgálóinak, amiknek meg kell lenniük hamar; Ő pedig elküldvén azt az Ő angyala által, megjelenté az Ő szolgálójának Jánosnak,”

Jézus Krisztus kijelentését olvassuk a gyülekezet számára.

Jézus Krisztus életében három különböző szereposztást figyelhetünk meg, vagy másképp mondván: velünk kapcsolatban. Az első: az Ő földi szolgálatában úgy működött, mint egy próféta. Jelenlegi mennyei szolgálata a mennyei főpapi szolgálat, és az örökkévalóság számára pedig, mint királyok Királya, és uraknak Ura fog uralkodni.

Tanultuk azt is, hogy Jézus Krisztus földi szolgálta során Isten felkente Őt a Szent Szellemmel. Tehát nem, mint Isten Fiának az erejében szolgálat a földön, hanem a Szent Szellem erejében.

János ezt az üzenetet egy angyalon keresztül kapja. Tehát angyal jelentette ki neki Jézus Krisztus üzenetét, az Ő szolgájának, Jánosnak.

Nagyon érdekes dolgot figyelhetünk meg ezzel az angyallal kapcsolatban!

Jelenések 19:10

„És leborulék annak lábai előtt, hogy imádjam őt, de monda nékem: Meglásd, ne tedd; szolgatársad vagyok néked és a te atyádfiainak, akiknél a Jézus bizonyágtétele van; Istent imádd, mert a Jézus bizonyágtétele a prófétaság szelleme.”

Jelenések 22:9

„Az pedig monda nékem: Meglásd, ne tedd; mert szolgatársad vagyok néked, és a te atyádfiainak a prófétáknak, és azoknak, akik megtartják e könyvnek beszédeit. Az Istent imádd.”

Nagyon érdekes, amit ez az angyal mond! Ez az angyal elmondja, hogy: *szolgatársad vagyok neked, és a te atyádfiainak, a prófétáknak.* Általában az angyalt úgy tudjuk definiálni, mint Isten küldöttjét. /Az *angelosz* a görög nyelvben, amelyen az eredeti szöveg íródott, *küldöttet* jelent./ Nézzünk meg valamit, ami nagyon érdekes lehet, ami megmagyarázza nekünk, hogy ki volt ez az angyal - vagy másképp ez a próféta, vagy atyjafia, szolgátársa Jánosnak.

Dániel 12:4

„Te pedig, Dániel, zárd be e beszédeket, és pecsételd be a könyvet a végső időig: tudakozzák majd sokan, és nagyobbá lesz a tudás.”

Dánielnek a parancs Istentől az volt, hogy pecsételje be a könyvet, mert még nem jött el az ideje, hogy ezt a könyvet megértsék abban az időkorszakban, a zsidó időkorszakban.

Dániel 12:13

„Te pedig menj el a vég felé; és majd nyugszol, és felkelsz a te sorsodra a napoknak végén.”

Amit mondani szeretnék, a következő: nagy a valószínűsége, hogy az az angyal, aki Jánosnak adta ezt a kinyilatkozást, maga a Dániel próféta volt. És sajnos a magyar Biblia ezt nem fordítja elég pontosan, mert az előbb felolvasott két versben úgy kellene állnia, hogy: *„társad vagyok.”* És: *a próféta társaid közül való vagyok* – mondja. Tehát ez azt jelenti, hogy Krisztusban az ő társa, és egyben egy próféta. Tehát lehet, hogy ez majd segít nektek a következőkben, amikor darabokra osztjuk a Jelenések könyvét. De lehet, hogy lesznek fordítási különbségek és nehézségek – ilyenkor ezeket is átnézzük. Akik fordították annak idején a Bibliát, úgysem tudták volna elfogadni ezt a fajta véleményt. És ezért mondja az Ige, hogy angyalt látott János, és angyal által küldte el az Úr és a prófétáknak csak szolgájaként jött – pedig társa volt, és nem pedig csak szolgája. *Szolgatársad vagyok, és próféta vagyok a te prófétatársad közül* – így kellene fordítva lennie. Tehát ez nem pontos fordítás így!

Még egyszer nézzük meg a *Jelenések 1:1*-et! Itt azt mondja az Ige, hogy: Jézus Krisztus kijelentése, amelyet adott neki az Isten, hogy megmutassa az ő szolgáinak, amiknek meg kell lenniük hamar. Szeretném ezt a *'szolgáinak'* szót máshogy fordítani, mert ma már mi nem szolgálunk Istennek, hanem Istennek gyermekei lettünk. De úgy is lehetne mondani, hogy ezek a jelenések azoknak az embereknek küldetett, akik elhatározták az életükben, hogy ők Istent fogják szolgálni. Mert nagyon sok olyan gyermeke van Istennek, akik Jézus Krisztusban vannak ugyan, de nem határozták el, hogy Jézust fogják szolgálni.

Az Ószövetségben a héber eredeti nyelvben a 'szolga' annyit jelentett, mint 'dicsérni Istent'. Azt hiszem, hogy valaki, aki Jézus Krisztus jelenéseit meg akarja érteni, annak meg kell kapnia a kijelentést, a megértést. Ahhoz, az kell, hogy megtegye ezt az elszánást, és elhatározást, hogy ő Jézus Krisztust akarja szolgálni. És ez azt is magával hozza, hogy az illetőnek hinnie kell az Igét, és el kell fogadnia az Igét, és meg kell változtatni az addigi vallásos elképzelését az igazságra - akkor lehet tovább lépni, tovább mozdulni az Úrral.

És azok a dolgok, amelyeket meg akar mutatni itt Jézus, amiknek meg kell lenni hamar, ezeket 'eseménynek' kellett volna fordítani. Vagyis Jézus egész egyszerűséggel azokat az eseményeket mutatja itt meg, amelyek hamarosan bekövetkeznek, eljönnek, és ezekről nekünk tudnunk kell. És ezért a Jelenések könyvében lévő történéseket fel fogjuk osztani időkorok szerint! Többféle módon is megtehetjük.

Megtehetjük úgy is, hogy a Jelenések 1. fejezete, amikor János a Patmosz szigetén kapja a kinyilatkoztatást. A 2. és 3. fejezetek azt az időt ölelik át, amelyek a gyülekezetekre vonatkoznak, amelyek jelenleg is léteznek itt a földön. A 4- és az 5. fejezetek pedig azt az időt ölelik át, amikor a gyülekezet elragadtatik a mennyországba, és közben itt a földön a megpróbáltatások ideje lesz. Nagyon sok minden fog történni attól a pillanattól kezdve, hogy a gyülekezet elragadtatik és felkerül Jézussal a mennyországba, a mennyországban is nagyon sok minden fog történni, és itt a földön is a megpróbáltatások fognak haladni. És a következő fejezetek egészen a 19. fejezetig pedig azt a hét éves időszakot tárják föl, amelyen a zsidó népnek kell végigmennie a hét megpróbáltatás évén. A 20. fejezete a Jelenések könyvének pedig a milleniumi időkről ad tudnivalókat. A 21.–22. fejezetekben pedig a milleniumi idők utánról kapunk tudást, vagyis az örökkévalóságban mi fog velünk történni.

Egy másik módon is tekinthetünk a történésekre azonban - mert ne felejtsetek el, hogy János egyszerűen írt egy levelet, amit mi utólag osztottunk föl fejezetekre és Igeversekre. Tehát ennek a levélnek a bevezetője maga az első fejezet. A Jelenések könyve 22. fejezetének pedig az utolsó 13 verse, a 8. versről kezdve, pedig a levél lezárása lehetne. A közte lévő levélrész pedig az, amelyet az angyal adott üzenetként. Egy másfajta módon tehát így is tekinthetnénk rá.

Jelenések 1:2-3

„Aki bizonyágot tett az Isten beszédéről és Jézus Krisztus bizonyágtételéről, mindenről, amit látott. Áldott, aki olvassa, és akik hallgatják e prófétálásnak beszédeit, és megtartják azokat, amelyek megírást abban; mert az idő közel van.”

Az idő közel van! Ez az egyik oka, hogy erről tanítok, mert azt hiszem, hogy a magyar gyülekezeti hívőknek megértést kell kapniuk erről a területről!

Azt írja az Ige, hogy már attól boldog lesz valaki, ha hall a Jelenések könyvéről. A Jelenések könyve az nem a megzavartak könyve, és nem az összezavarás könyve, hanem a mi számunkra íródott, hogy abból megértést, és áldást kapjunk. Eredetileg ez a könyv egy levél volt, amely a hét gyülekezetnek íródott - mert hét gyülekezet volt Ázsiában.

Három része van a levélnek. Ebben a János Jelenések könyvében a 2. és a 3. fejezet egészen egyértelműen a gyülekezeteknek küld utasításokat, a 4. résztől a 22. fejezetig pedig ezek prófeciáknak nevezhetők.

Ahogy olvastuk az első versben, olyan dolgokat mutat meg itt az angyal az ő szolgálóinak, amelyeknek meg kell lenniük hamar.

Szeretnék egy pontos alapot lefektetni, ezért még egyszer el fogom magyarázni! Tehát az első fejezetben olvashatjátok azt, ami ott a Pátmosz szigeten történt, ahol János a száműzetésben volt, a száműzetését töltötte, és ott kapta ezt a látomást az Úrtól. A 2. és a 3. fejezet pedig a gyülekezeti eseményekről ír. És hiszem azt, hogy ezek a gyülekezetek ma is képviselve vannak a jelenlegi gyülekezeteinkben. És ezekben az Igékben nagyon gazdag információ, és üzenet van a számunkra, a mai nap számára is. Hiszem, hogy minden gyülekezet, amely akkor létezett, ugyanúgy, mint ahogy ma is léteznek, beleesik valamelyik kategóriájába annak a hét gyülekezetnek, amelyről az Ige ír. És úgy hiszem, hogy megtalálhatjuk magunkat valamelyikében ennek a hét gyülekezetnek ma is.

Én tudom, hogy melyik az a gyülekezet, amelybe remélhetőleg mi is belesünk, és tudom, hogy a többiek között pedig nem akarok lenni. De tudom, hogy bármelyik gyülekezet is a világon, amelyik jelenleg létezik, beletartozik valamelyik kategóriába a hét említett gyülekezet közül.

És emlékezz arra, hogy amikor mi a gyülekezetről beszélünk, akkor három féle módon utalhatunk erre. Az első kategóriája a gyülekezetnek az egyetemes gyülekezet, mindenki, aki újjászületett Jézus Krisztusban, hozzátartozik a gyülekezethez. Második kategória a helyi gyülekezet, a helyi hívők közössége, akik szintén Jézushoz tartoznak. Van még egy kisebb egysége ennek a megközelítésnek, mindannyiunk, egyenként a Szent Szellem temploma vagyunk, Isten temploma vagyunk a testünkben. Vagyis ez a levél rátok is vonatkozik, ezért kell, hogy fületek legyen, hogy meghalljátok, mit mond a számatokra az Úr. Mert az Úr hozzátok is beszél egyéneként, és úgy is közösen, mint egy összevont gyülekezethez, és természetesen, mint az egyetemleges gyülekezetéhez, mint Jézus Krisztus gyülekezeti testéhez.

A 4. és 5. fejezetben olvasható dolgok azonnal meg fognak történni, miután a gyülekezet elragadtatik a mennyországba. Mondhatnánk tehát, hogy a 6.-19. fejezetek azt a hét éves időszakot ölelik át, amit a zsidó népnek kell beteljesíteni, a megpróbáltatások ideje, vagy mondhatnák, hogy a Dániel 70. hete ez. A 20. fejezet pedig a millennium idejéről ír, amikor Jézus Krisztussal itt a földön fogunk uralkodni. A 21. és a 22. fejezetek pedig Isten örök uralmát foglalják magukba.

Nagyon fontos hogy ezt így megértsük, hogy Igéket ne vonjunk ki a megfelelő környezetből, és ne helyezzük máshová. És a Jelenések 1:19 vers egy kulcsvers ezért a Jelenések könyvében a helyes értelmezéshez, amely így hangzik: „*Írd meg, amiket láttál és amik vannak és amik ezek után lesznek.*” Tehát az alapvető terület, amelyről a Jelenések könyvében tanítást hallunk, azok a történések, amelyek a 6.-19. fejezetig meg fognak történni.

Sajnos vannak olyanok, akik úgy tanítják, hogy ezek a történések már jelenleg történnek. Sajnos a környezetükből kiragadják az Igéket, és nem tudják ennek a 19. versnek a fontosságát, és olyan eseményeket hoznak a jelenlegi napjaink vonatkozásában, amelyeket Isten csak a megpróbáltatások idejére tervezett. Vagyis az „*ezek után* - amint mondja az Ige – *meglesznek*”, azok a Gyülekezet elragadtatása utánra vonatkoznak. És sajnos a megpróbáltatások idejéről szóló eseményeket meg a mai napra értelmezik. Vagyis még egyszer, hogy megértsétek: a megpróbáltatások idejére vonatkozó történéseket és eseményeket kiragadják az időkörnyezetükből, és a mai napra értelmezik őket. Még az Antikrisztusra is igaz ez: megpróbálják megnevezni az Antikrisztust – mert az Antikrisztust még nem nyilatkoztatta ki Isten, mert azok is ezek után lesznek!

„*Írd meg, amiket láttál.*” Vagyis ezt helyesen kell felosztanunk! Vagyis azokat a dolgokat, amelyeket János látomásban kapott a Pátmosz szigetén. „*És amik vannak*” – mondja az Ige, ez a Gyülekezet, amely jelenleg van. „*És amik ezek után lesznek*” – mondja az Ige, az pedig arra az időszakra vonatkozik, amikor a Gyülekezet korszaka lezárul, és az elragadtatásunk megtörtént, vagyis a Gyülekezet elragadtatott. És ezt ne felejtsetek el többet, hogy a Gyülekezet időszaka lezárul a 4. fejezettel, vagyis ez még nem történt meg most! És itt kerül a legtöbb ember bajba! Ha ezt a kulcsigét az ember figyelmesen követi, akkor a Jelenések könyvét könnyű értelmezni.

Jelenések 1:1-6

„Jézus Krisztus kijelentése, amelyet adott néki az Isten, hogy megmutassa az Ő szolgálóinak, amiknek meg kell lenniük hamar; Ő pedig elküldvén azt az Ő angyala által, megjelenté az Ő szolgájának Jánosnak, Aki bizonysgot tett az Isten beszédéről és Jézus Krisztus bizonysgtételéről, mindenről, amit látott. Áldott, aki olvassa, és akik hallgatják e prófétálásnak beszédeit, és megtartják azokat, amelyek megírtak abban; mert az idő közel van. János a hét gyülekezetnek, amely Ázsiában van: Kegyelem néktek és békesség attól, aki van, aki volt és aki eljövendő; és a hét Szelemtől, amely az Ő királyiszéke előtt van, És a Jézus Krisztustól, aki a hú tanúbizonyág, a halottak közül az elsőszülött, és a föld királyainak fejedelme. Annak, aki minket szeretett, és megmosott bennünket a mi bűneinkből az Ő vére által, És tett minket királyokká és papokká az Ő Istenének és Atyjának: néki legyen dicsőség és hatalom mind örökkön örökké! Ámen.”

Látjuk kinek címződött a könyv: a Gyülekezetnek. A könyv tehát nem Jánosnak íródott, hanem Jánoson keresztül, Jézustól jött a könyv. Tőle, „aki van”, vagyis az újszövetség Istene, „aki vala”, vagyis Istene az Ószövetségnek, „és aki eljövendő”, és ez az Isten, aki az örökkévalóságban uralkodni fog. Ez az Isten a mi Atyánk, és a hét Szellem, amely az Ő királyiszéke előtt van, ez a Szent Szellem. És ez azt jelképezi, hogy a Szent Szellem kenetében hétfajta különböző megjelenési forma van jelen.

Ézsaiás 11:2

„Akin az Úrnak Szelleme megnyugoszik: bölcsességnek és értelemnek szelleme, tanácsnak és hatalomnak szelleme, az Úr ismeretének és félelmének szelleme.”

Ez a Szent Szellem, és annak különböző megjelenési formái, amiről az Ige ír.

Figyeljétek meg az 5. és a 6. versekben, hogy a levél kitől származik! Az isteni Szentháromságtól. Mert a levél Jézus Krisztustól is származik, aki a halottak közül az elsőszülött. Az egyedüli nemzett Fia Istennek. És azt mondja az Ige, hogy a halottak közül az elsőszülött.

Azt fogod találni, hogyha tanulmányozod az Igéket, mikor Jézus feltámadt a halálból, mikor Ő feltámadt, Isten így nevezte: a halottak közül az elsőszülött. Miért? Mert az ő feltámadása tette lehetővé a mi számunkra, hogy mi is feltámadjunk Jézus Krisztussal együtt új életre. Nem a test feltámadásáról beszélünk, hanem a szellemünk újratemtéséről van szó, a szellemi halálból teremti újra Isten a szellemünket. Isten újra teremti a szellemünket, hogy újra tudjunk összeköttetésbe lépni Vele. Jézus volt az elsőszülött azok közül, akik szellemileg elkülönültek Istentől, szellemileg halottak voltak, és mi vagyunk, akik követjük Őt, mert mi Krisztusban vagyunk. És az isteni természet részeseivé lehettünk, mert Isten megváltási munkájának ez volt a célja Jézus Krisztuson keresztül. Vagyis Jézus Krisztusról úgy ír az Ige, mint a halottak közül az elsőszülöttről, mert előtte senki nem született újjá a halálból.

Az ember természeti gondolkodásformája megint bajba viheti. Sokan állítanak sarokba ilyenkor, kérdezik, hogy: *akkor mi a helyzet Énókkal és Illéssel? A Biblia azt mondja, hogy egyszer mindenkinek meg kell halnia.* A magyar Biblia ezt sem így mondja szó szerint. De a Zsidó 9:27-ben az eredeti szöveg szerint így olvasnád. De ha te úgy tűnik, hogy ellentmondást találtál a Bibliában, akkor is el kell hinned, hogy alapvetően nincs ellentmondás. Ilyenkor arra van szükség, hogy még több megértést kapj arról a területről, és az Igéket helyes módon értelmezd. Mert a Bibliatanítók szerint ők egy másfajta halállal fognak meghalni.

Van a két tanúbizonyosága az Úrnak itt a földön. De ők sem azok közül vannak, akik megelőzték volna Jézus Krisztust a halálból való feltámadással, mert Jézus az elsőszülött a halottak közül. Előbb feltámadt a halálból, mielőtt az egész világ megtapasztalta volna ezt. Addig az ószövetségi próféták sem támadhattak fel, és mehettek a mennyországba, amíg Jézus Krisztus, mint a halottak közül az elsőszülött, fel nem támadt a halálból, mert az ő emberi szellemük nem teremtődött újjá. Ezért az ószövetségi szentek nem mehettek föl Isten jelenlétebe, a mennyországba, hanem őket Ábrahám, ölében gyűjtötte össze. Ez a hely a földön volt, és a paradicsomnak hívták ezt a helyet, és mindaddig fontos szerepe volt, amíg Isten a megváltási tervét be nem teljesítette Krisztusban. Jézus Krisztus halála és feltámadása után volt lehetőség arra, hogy az ő szellemüket is újraterejtse Isten, és ezzel lett teljessé a megváltási munka, mehettek ők is Isten jelenlétebe. Ekkor volt az, hogy Jézus foglyokat vitt fogva – írja a Biblia -, vagyis fölvitte őket a mennyországba. A paradicsom ma itt a földön üres.

Efezus 4:8

„Ezért mondja az Írás: Fölmenvén a magasságba, foglyokat vitt fogva, és adott ajándékokat az embereknek.”

Ezek voltak azok a szentek, akiket a paradicsomból Jézus Krisztus szabadjára engedett, és felvitte magával őket a mennyországba.

Addig Ábrahám ölében várakoztak, amíg Jézus Krisztus nem volt képes arra, hogy őket magával vihesse. Hogy erről egy pontosabb képet kapj, a Lukács Evangélium 16. részét is áttanulmányozhatod.

Jézus tehát az elsősülött a halottak közül, és itt nincs ellentmondás. „*Aki minket szeretett, és megmosott bennünket a mi bűneinkből az ő vére által, és tett minket királyokká és papokká az Ő Istenének és Atyjának.*” Ezeket meg kell jelölnöd, ezeket az Igéket: *Jézus, aki szeretett minket – jelöld meg a Bibliában! Második, amit meg kell jelölnöd: megmosott bennünket, és valamivé tett minket. Mivé tett minket? Királyokká és papokká az Ő Istenének és Atyjának.* Ez a lényege az egész Bibliának. Királyokká és papokká tett minket az Ő Istenének és Atyjának, hogy Vele együtt uralkodjunk az örökkévalóságban. És ez az örökkévalóság most kezdődik! Azzal a hatalommal, amelyet a szíved részévé tett, amikor újjászületél. A Szent Szellemen keresztül uralkodsz és élsz már most, az alapján, amit hiszel, és lépsz ki a hitedben. Ez a csodálatos örömhíre az Evangéliumnak!

Jelenések 1:7

„Ímé, eljön a felhőkkel; és minden szem meglátja Őt, még akik Őt általszegezték is; és siratja Őt e földnek minden nemzetsége. Úgy van. Ámen.”

Az egész Jelenések könyve erről szól, Jézus második eljövételéről. Erről szól! Az előtte történő eseményekről, Jézus visszajöveteléről, és az utána következő eseményekről. A Jelenések könyve az nem a gyülekezet elragadtatásáról szól! De egy kis része ugyan odavonatkozik. Miután ezt a könyvet végigtanulmányoztuk, pontosan fogod látni benne a gyülekezet elragadtatását is, és fogjuk tisztán látni, melyik az az Ige, ahol megtörténik az elragadtatás. Tehát nem a témája ennek a könyvnek a mi elragadtatásunk, az csak egy eseménye az egész történéssorozatnak. A fő témája Jézus visszajövele és az utána lévő események.

Júdás 14

„Ezekről is prófétált pedig Énok, aki Ádámtól fogva a hetedik volt, mondván: Ímé, eljött az Úr az Ő sokezer szentjével,”

Ez a 'sok ezer' az eredetiben százmillió szentet jelent - és az Úr ennyi szenttel jön vissza.

Azt mondja az Ige, hogy: *minden szem meg fogja látni Őt.* Nem akarok végigmenni most ezeken az eseményeken, de katasztrófális eseménysorozatokon keresztül érkezik meg az Ő hatalmas fényességében, és valóban minden szem rá fog figyelni, amikor Ő visszajön.

2Thesszalónika 2:8

„És akkor fog megjelenni a törvénytíró, akit megemészt az Úr az Ő szájának leheletével, és megsemmisít az Ő eljövételének megjelenésével;”

Azok, akik Őt átszegezték és visszautasították: *és siratni fogja Őt a földnek minden nemzetsége.* Az ítéletnek egy időszaka lesz ez, és az azt követő milleniumi uralom.

A milleniumi időszakban is nagyon sok evangelizációs munkára lesz szükség, mert nagyon sok ember fogja túlélni a megpróbáltatások idejét.

Kérdezhetjük, hogy: miért olyan fontos, hogy legyen egy gyülekezeti épületünk, ha már ennyire az idők végén vagyunk? A válasz az rá, hogy a millennium ezer évében is szükségünk lesz egy épületre, ahol munkálkodhatunk, mert a millennium idején nagyon sok minden fog történni velünk. A millennium lesz az az időszak, amikor az ellenszegülésnek az utolsó leheletét is Jézus a lába alá szorítja. Ezért jön uralkodni Jézus, hogy minden ellenszegülést a lába alá helyezzen. Erről fog szólni ez az ezer év. Ezt követi majd a szent mindenható Istennek a végtelenségig tartó uralma. Úgyis lehetne ezt mondani, hogy az a munka, amire téged most Jézus elhívott, az nem több mint egy előkészítő munkája annak a szolgálatodnak, amelyet majd a millennium ezer éve alatt fogsz végezni.

És azt is tanítja a Biblia, hogy a keresztyényeknek, amíg Jézus vissza nem jön, fent kell tartania a földet, és a hatalmába kell kerítenie a földet. De ha tudnánk, hogy Jézus holnap jön vissza, akkor sem szabadna mást tennünk, mint amit most teszünk, hogy nem tudjuk, hogy Ő visszajön-e holnap. Tehát más szóval ugyanúgy kell élni az életünket, mintha már holnap visszajönné a földre. Ez fog téged visszatartani a bűntől, és attól, hogy a hústest akartában élj, és a világgal bolondozzál. És bizony abban az időben élünk, hogy akár holnap is visszajöhet az Úr értünk! És ha nem jönne holnap vissza, akkor elfoglaljuk magunkat az Ő akarataiban, az Ő munkájával, addig, amíg vissza nem jön értünk. Tehát azok a dolgok, amelyeket most elvégezzünk az Úrnak, azok nem vesznek el. Az az épület, amit most megszerzünk, az az Úr Jézusé lesz, amikor Ő visszajön.

Azt az Igerészt, amikor olvassuk, hogy *meglátják Őt azok is, akik Őt átszegezték* – ez szimbolikusan azokat jelenti, akik Őt kigúnyolták, akik Őt elutasították, akik Őt nem vették komolyan. Jézus Krisztus az Ő második adventjekor úgy fog visszajönni, mint ahogy elment az olajfák hegyéről: felhőben ragadtatott el, és a felhőben jön vissza. Én személyesen úgy hiszem, hogy az a felhő, amely körbevette, amikor az Olajfák hegyéről elragadtatott, az ószövetségi szenteknek a felhője volt, azok vették körül. És ugyanezek a szentek lesznek, akik visszajönnek vele - amely több száz millió szent lesz, amikor Jézus másodszor visszajön. És a Jelenések könyvében ezt is részletesen fogjuk tanulmányozni, amikor Jézus fehér lovon jön vissza. Minden szem meg fogja Őt látni - tehát azt hiszem, hogy ez olyan nagy dicsőséggel történik majd, hogy egy szem sem fogja tudni eltéveszteni. Hét évig tartó katasztrofális eseménysorozatoknak a folyamatán kell végigmenni az emberiségnek, amely az emberiség 1/3-át fogja érinteni, és azt követően jön vissza Jézus.

Habakuk 3:4

„Ragyogása, mint a napé, sugarak támadnak a kezéből; és ott van az Ő hatalmának rejteke.”

Jelenések 1:8

„Én vagyok az Alfa és az Omega, kezdet és vég, ezt mondja az Úr, aki van és aki volt és aki eljövendő, a Mindenható.”

Itt van János, aki most leírja nekünk azt a hátteret, ahogy ezt a látomást kapja:

Jelenések 1:9

„Én János, aki néktek atyátokfia is vagyok, társatok is a Jézus Krisztusban, az üldöztetésben, a királyságban és kitartásban; a szigeten voltam, amely Pátmosznak neveztetik, az Isten Igéjéért és a Jézus Krisztus bizonyágtételéért.”

János száműzetésben van Pátmosz szigetén. 15 kilométer hosszában és 10 kilométer széltében ez a kis sziget, és mindez köszikla, nincs rajta élet. Jánost a római kormány száműzte erre a szigetre. A történelmi múltból tudjuk, hogy Jánost üldözték, és meg akarták ölni, ahogy a keresztyényeket is üldözték. Jánost nem tudták megölni. Legutoljára úgy próbálkoztak, hogy olajban próbálták felforralni, és megölni, de az sem ártott neki, és nem tudták elpusztítani, és azért, hogy meg ne szégyenüljenek fölötte, ezért száműzték. És van egy másik gondolat is, hogy János maga a szeretet apostola volt, hogy Jézus Krisztus még az édesanyját is odaszentelte neki, amikor a kereszten szenvedett. És azt mondja a Biblia, hogy a szeretet soha nem múlik el! És mi is hisszük, hogy a szeretet azt hozza, hogy Isten igazságosságában képes vagy megállni, és egy ellened készült fegyver sem lesz jó szerencsés, ha szeretetben vagy. Ezért aztán János apostolt nem tudták megölni.

Vagyis az időpont jelenleg, amikor János a Pátmosz szigetén van.

Jelenések 1:10

„Szellemben voltam ott az Úrnak napján, és hallék hátam megett nagy szót, mint egy trombitáét,”

János szellemben az *Úrnak napján* volt ott. Az *Úrnak napja* pedig a hétnek az első napja. Meg kell néznünk, kinek szól a prófécia: a gyülekezetnek szól a prófécia. Vannak olyan emberek, akik sajnos félreértenek dolgokat, megtévesztődnek. Vissza fogunk menni a Máté 24-re.

Máté 24:15-16

„Mikor azért látjátok majd, hogy az a pusztító utálatosság, amelyről Dániel próféta szólott, ott áll a szent helyen; aki olvassa, értse meg: Akkor, akik Júdeában lesznek, fussanak a hegyekre;”

Vagyis ez a Júdeában élő zsidóknak, Izraelnek címzett Ige.

Máté 24:20

„Imádkozzatok pedig, hogy a ti futástok ne télen legyen, se szombatnapon:”

Ez a szombatnap. Ki az, akinek a szombatnap fontos? A zsidók tartják a szombatnapot, az az ő szent napjuk. Péntek este kezdődik sabbath shalom ünnepnapjuk, és szombat estig tart. Vagyis a szombatnapon megpihennek. Az utolsó napjuk a hétnek - az az ő szent napjuk. Ez tehát nem a Gyülekezet számára jelent valamit, mert a Gyülekezet nem ünnepli a sabbath shalom napját! Mi a vasárnapot ünnepeljük, az első napját a hétnek, mert akkor támadt föl Jézus a halálból. Jézus itt tehát a zsidóknak szól. És itt a 24. fejezetben újra és újra lehet látni az időket.

Vagyis, látjátok, hogy az emberek újra és újra vesznek innen, ebből a részből ki Igéket, és alkalmazzák azokat a Gyülekezetre, pedig ezen Igéknek semmi köze nincs a Gyülekezethez!

Máté 24:11-13

„És sok hamis próféta támad, akik sokakat elhitetnek. És mivelhogy a gonoszság megsokasodik, a szeretet sokakban meghidegül. De aki mindvégig állhatatos marad, az üdvözüli.”

Hallunk gyülekezeteket, keresztényeket, akik ezeket az Igéket is kiveszik a környezetükből, és beszélnek arról, hogy mi fog történni velünk a megpróbáltatások idején. Semmi köze nem lesz ennek az Úr napjához! Hanem az Úr Jézus második adventjével kapcsolatosak ezek az Igék, nem az elragadtatással! Két teljesen külön vált esemény!

Jelenések 1:10

„Szellemben voltam ott az Úrnak napján, és hallék hátam megett nagy szót, mint egy trombitáét;”

Az Úrnak a napján van ott János szellemben, nem pedig a szombat napján. Keresztény nap, a mi napunk. Ez egy másik jelzése, hogy kinek is szól ez a prófécia.

Jelenések 1:11

„Amely ezt mondta: Én vagyok az Alfa és az Omega, az első és utolsó; és: Amit látsz, írd meg könyvben, és küldd el a hét gyülekezetnek, amely Ázsiában van, Efézusban, Szmirnában, Pergámumban, Thiatirában, Szárdiszban, Filadelfiában és Laodiceában.”

Látjuk tehát, hogy az Ige a gyülekezetek felé címződik.
Megnézzük, hogy kinek a hangját hallja János!

Jelenések 1:11

„Megfordulék azért, hogy lássam a szót, amely velem beszélt; megfordulván pedig, láttam hét arany gyertyatartót;”

Hátrafordult tehát, megfordult, és látott valamit. Vagyis János nem egy álmot látott. Jánosnak a szemei nyitva voltak - vagyis János egy nyílt látomást kapott az Úrtól. Mint amikor az Úr megjelenne itt a szobában, és én hallanám a hangját, és látnám Őt nyitott szemmel. Nagyon könnyű Őt akkor látni és hallani.

Jelenések 1:13-14

„És a hét gyertyatartó között hasonlót az ember Fiához, bokáig érő ruhába öltözve, és mellénél aranyövvel körülövezve. Az Ő feje pedig és a haja fehér volt, mint a fehér gyapjú, mint a hó; és a szemei olyanok, mint a tűzláng;”

Nem a nagy haj tette ezt, hanem az a hatalmas fehér dicsősége Krisztusnak, ami Őt körbeveszi.

Jelenések 1:15

„És a lábai hasonlóak voltak az izzó fényű érchez, mintha kemencében tüzesedtek volna meg; a szava pedig olyan, mint a sok vizek zúgása.”

Vagyis János szavakkal próbálja leírni annak a szent jelenségnek a szellemi megtapasztalását, amit nem lehet szavakban leírni.

Jelenések 1:16

„A jobb kezében pedig hét csillag volt, és a szájából kétélű éles kard jött ki; és az Ő orcája, mint a nap, amikor fénylik az ő erejében.”

János tehát nyílt látomást kapott, a megdicsőült Jézust látta.